

ποι μαχηταὶ μὲ τὰ μακρὰ καὶ ἀγκυστροειδῶς ἀπολήγοντα δόρατα. Ἡ ἀκολουθία, τοῦτ' ἔστιν οἱ ὑπηρέται καὶ οἱ ἔξευγμένοι ἡμίονοι, οἱ πρωρισμένοι διὰ νὰ ἀπομακρύνωσι τὰ φονευθέντα ζώα ἐκ τῆς παλαίστρας, περατοῦσι τὴν δλήν πομπήν.

Μετά σαλπίγγων καὶ μουσικῆς περιπορεύεται ἡ πορπή ἀπάξ τὴν παλαίστραν μὲ βῆμα βραδὸν καὶ σταματῶσα πρὸ τοῦ θεωρείου τοῦ διοικητοῦ χαιρετίζει. Ἐκ τοῦ θεωρείου ρίπτεται μία κλεῖς τὴν ὅποιαν λαμβάνει ἐφιππός τις δικαστικὸς ὑπάλληλος, ὁ «Alguazil», καὶ ἀνοίγει δι' αὐτῆς τὸν σταύλον τῶν ταύρων, «Toril». Πάντες οἱ μὴ ἔχοντες ἀμέσως ἐνεργὸν μέρος εἰς τὸν ἄγωνα ἀπομακρύνονται ἥδη ἐκ τῆς παλαίστρας. Οἱ ταυρομάχοι, κατὰ παράγγελμα τοῦ πρώτου Ματαδόρου, παρατάσσονται· δύο Πικαδόροι τάσσονται δεξιόθεν τοῦ σταύλου τῶν ταύρων εἰς ἀπόστασιν δλίγων μέτρων ἀπ' αὐτοῦ· μετὰ τοὺς Πικαδόρους, ὡσαύτως εἰς τὰ δεξιά τοῦ σταύλου, τοποθετοῦνται οἱ Ματαδόροι, καὶ οὕτω καθ' ἔξης. Τὸ δεξιὸν μέρος μένει ἐλεύθερον. Καὶ πάλιν ἡχεῖ βροντῶδῶς ἡ μουσικὴ, καὶ αἴφνης ἡ θύρα τοῦ σταύλου ἀναπετάννυται. Ὁ ταῦρος, ὅστις ἔμενε κεκλεισμένος ἐν

είτα κλίνει τὴν κεφαλὴν μὲ τὰ μακρὰ καὶ αλχημηρὰ κέρατα, καὶ φάνεται ἐτοιμαζόμενος διὰ τὴν ἐπίθεσιν.

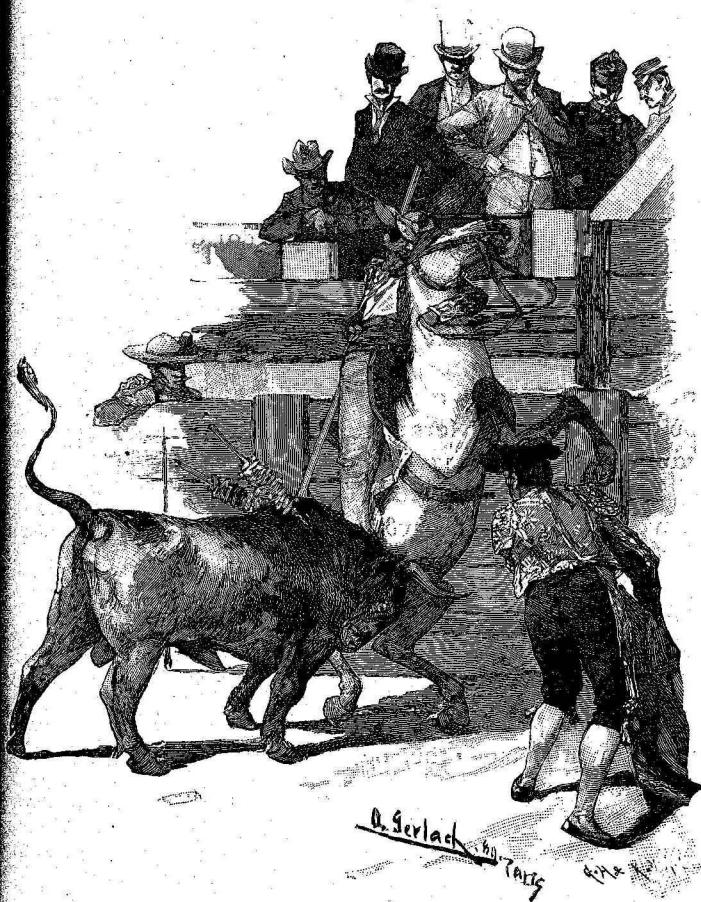
«Ηδη πλησιάζουσιν οἱ Χούλοι, ἐρεθίζοντες, ταράσ-

Βανδεριλλιέρος (Οίστοφόρος).

σοντες διὰ κραυγῶν καὶ προκαλούντες αὐτὸν διὰ τοῦ συρομένου χρωματιστοῦ μανδύον των. Εἰς ἐξ αὐτῶν συμπτύσσει αὐτὸν ὡς οὐράν ταῦνος πρὸ τῶν δρμάτων τοῦ ἔξηρεθισμένου ἥδη ταύρου. Ἐτερός τις ἵσταται εἰς συικροτάτην ἀπὸ τοῦ ταύρου ἀπόστασιν κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὡστε ὁ ἡπλωμένος μανδύας, τὸν ὅποιον κρατεῖ ἀπὸ τοῦ περιλαμπίου, κερατίζομενος ὑπὸ τοῦ ἐφορμῶντος ταύρου ἐνδίδει καὶ ἀφίνει τὸν ταῦρον νὰ τρέχῃ, ἐνῷ ἐκεῖνος μετὰ μεγάλης εὐκυνησίας καὶ εὐστροφίας διαφεύγῃ τὴν προσβολὴν καὶ μένει ὅρθιος εἰς τὴν θέσιν του· ἂν δὲ ὁ ταῦρος μεταστραφῇ καὶ ἐφορμήσῃ κατ' αὐτοῦ, ἐκεῖνος μετὰ τῆς αὐτῆς ἐπιδεξίοτητος ἐπαναλαμβάνει τὸ τέχνασμα. Τὸν τρόπον τοῦτον ὀνομάζουσιν el capo a la Veronica. Ἀλλος τις ἐκ τῶν Χούλων ἔτι ἐπιδεξιώτερος καὶ τολμηρότερος ἐκτελεῖ τὸν καλούμενον «galleo», τοῦτ' ἔστι, στρέφει τὰ νῶτα πρὸς τὸν ἐφορμῶντα ταῦρον καὶ περιμένει ἀταράχως τὴν προσβολήν, ἔχων τὸν μανδύαν ὡς ἀνωτέρῳ ἡπλωμένον καὶ κρεμάμενον ἀπὸ τῶν ὀμῶν του· καθ' ἣν δὲ στιγμὴν ὁ ταῦρος κερατίζει τὸν μανδύαν, ἐκεῖνος δι' ἐπιδεξίας κινήσεως πρὸς τὰ πλάγια διαφεύγει τὴν προσβολήν. Ἐτὶ θαυμάστοτερα είναι τὰ τολμήματα τῶν κυρίων ταυρομάχων (Toreros). Ἐνῷ ὁ ταῦρος τρέχει μὲ δλήν τὴν δυνατὴν ταχύτητα καὶ δρμὴν ἐν τῇ παλαίστρᾳ, ὁ εὐκίνητος Τορέρος δι' ἐνὸς πηδήματος ἵπταται ὑπεράνω τῶν κεράτων τοῦ ταύρου καὶ σταματᾷ ὅρθιος εἰς τὸ ἔτερον μέρος τοῦ ἐδάφους· πολλάκις δὲ μάλιστα ἀντεπεξέρχεται μετὰ θαυμαστῆς τόλμης καὶ ἀπαθείας κατὰ τοῦ ἐφορμῶντος ταύρου, ἐπωφελούμενος δὲ τὴν κινδυνωδεστάτην καὶ κρισιμωτάτην στιγμὴν, καθ' ἣν ὁ μανιώδης ταῦρος κύπτει διὰ νὰ κερατίσῃ, πατεῖ μὲ τὸν δεξιὸν πόδα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ταύρου, μεταξὺ τῶν κεράτων καὶ στηρίζομενος ἐπὶ τῆς ἀλτικῆς του κάρακος ἀναπηδᾷ ὑπεράνω τοῦ ἐμμανούς ζώου, ὑπὸ τὰς ἐνθουσιώδεις κραυγὰς τῶν ἐκπλήκτων θεατῶν.

Ἐφ' ὅσον χρόνον διαρκοῦσιν αἱ ἀναιμακτοὶ αὗται προσβολαὶ καὶ ὑπεκφυγαί, τὸ θέαμα εἶνε ἐξαισίον. Ἡ ζωγραφικωτάτη στολὴ τῶν ταυρομάχων, ἡ θαυμασία αὐτῶν εὐστροφίας καὶ εὐκυνησία ἔτι δὲ καὶ ἡ χάρις ἡτις συνοδεύει δλα τῶν τὰ κινήματα, θέλγουσι τὰ δρματα καὶ ὄν-

Ο ταῦρος κερατίζων τὸν ἵππον Πικαδόρου.

τῷ σκότει ἐπὶ 24 ὥρας τούλαχιστον, ἔξορμῷ ἐκ τοῦ σταύλου· εἰκῇ, μὲ ταχέα πηδήματα, περιγράφει ἀκανόνιστὸν τὸ τόξον, καὶ αἴφνης πάλιν σταματᾷ· εἰνε τεθαμβημένος ὑπὸ τοῦ φωτός, συγκεχυρένος ὑπὸ τοῦ πολλαπλοῦ θορύβου ὅστις ἐκκωφαίνει αὐτὸν πανταχόθεν· ὁ μέλας καὶ σπινθηροβολῶν ὀφθαλμός του ζητεῖ νὰ διακρίνῃ·